

APOSTOŁ Czyżyński

Czasopismo Parafii św. Judy Tadeusza w Krakowie - Czyżynach

Nr 4(2012)
Grudzień 2012

Czasopismo Parafii
św. Judy Tadeusza
w Krakowie – Czyżynach
ul. Wężyka 6, 31-580 Kraków
tel. 12 647 94 88

parafiaczyzny@gmail.com
www.parafiaczyzny.pl

Redakcja:

ks. Czesław Sandecki
(redaktor naczelny)

Lidia Grzebinoga

Ewa Jędras

Delfina Kościółek

Dominika Kurek

Maria Tota

skład komputerowy:

Barbara Turek

Kontakt z redakcją:

- w kancelarii parafialnej
w każdy czwartek
w godz. 8.00–10.00
- tel. 12 647 94 88
- **apostolczyzynski@gmail.com**

W numerze:

Adwent 2012	3
Szopka bożonarodzeniowa	4
Przed kolędą w naszej parafii	5
Peregrynacja Obrazu Jezu ufam Tobie oraz relikwii św. Faustyny i bł. Jana Pawła II w parafii św. Judy Tadeusza	6
Odpust parafialny ku czci św. Judy Tadeusza	9
„Bo piękno na to jest...” czyli rzecz o chórze w czyżyńskiej parafii	10
Czyżyńscy lektorzy	12
Wspólny bieg po zbawienie: przygotowanie	14
Wychowanie religijne dziecka ...	15
Kącik dla dzieci	16
Duszpasterstwo w parafii św. Judy Tadeusza	19

Drodzy Parafianie!

11 października, na placu św. Piotra, Papież Benedykt XVI zainaugurował *Rok Wiary* w Kościele. Ojciec Święty wybrał tę datę, ponieważ dokładnie 50 lat temu, 11 października 1962 r. bł. Jan XXIII rozpoczął Sobór Watykański II, trwający do 8 grudnia 1965 r.

Zapowiadając to wydarzenie, Ojciec św. powiedział, że każdy wierzący powinien w tym czasie ponownie odkryć treść i sens swojej wiary, tej wiary wyznawanej, celebrowanej, przeżywanej i przemodlonej, a także zastanowić się, czym jest wiara.

W praktyce oznacza to konieczność podjęcia trudu poznania i umocnienia wiary. Chodzi o powrót do źródeł, o odpowiedź na pytania: W co i jak wierzę? Kim jest Bóg w moim życiu? Czym jest Kościół, sakramenty...

Benedykt XVI mówił, że nieznajomość wiary, brak wiedzy religijnej prowadzą z czasem do sytuacji, gdy wiara i życie stają się dwiema odrębnymi rzeczywistościami. Bóg staje się dodatkiem, na który mamy coraz mniej czasu i szybko spychamy wiarę na margines naszego życia.

W naszej parafii wydarzeniami, które mają pomóc każdemu z nas w ponownym odkryciu tożsamości chrześcijańskiej i umocnieniu wiary będą Misje Święte (od 4. niedzieli Wielkiego Postu) oraz następująca bezpośrednio po nich Peregrynacja Obrazu Jezusa Miłosiernego wraz z relikwiami św. Faustyny i bł. Jana Pawła II. Piszemy o tym w *Apostole*.

W niedzielę 2 grudnia rozpoczęliśmy Adwent, a wraz z nim nowy rok kościelny i duszpasterski, którego przesłanie określają słowa: *Być solą ziemi*. To wezwanie dla nas, by włączyć się, poprzez osobiste i rodzinne świadectwo wiary, w dzieło *Nowej Ewangelizacji*. W tym numerze *Apostoła Czyżyńskiego* piszemy także o Adwencie, Roratach, Bożym Narodzeniu, konkursie szopek i wizycie duszpasterskiej w naszej parafii.

Parafia to, zgodnie z nauką Kościoła, *wspólnota wspólnot*. Grupy religijne ubogacają życie każdej społeczności parafialnej i przyczyniają się do upiększenia liturgii. Dwie z takich wspólnot, zaangażowanych w życie religijne naszej parafii: czyżyńskich lektorów i chór, prezentujemy na łamach bieżącego wydania *Apostoła*.

Korzystając z tej okazji, serdecznie zapraszam chętnych Parafian do włączenia się w budowanie naszej wspólnoty parafialnej, również poprzez współpracę z redakcją *Apostoła Czyżyńskiego*. Znajdźmy czas dla Boga i własne miejsce w Jego Kościele.

Na koniec zachęcam do lektury bardzo ciekawego artykułu, noszącego intrygujący tytuł: *Wspólny bieg po zbawienie*, adresowanego do małżonków, a także do zapoznania się ze stałą i lubianą rubryką wychowawczą. Tradycyjnie też przygotowaliśmy kącik dla dzieci.

Wszystkim Parafianom życzę przyjemnej lektury nowego numeru *Apostoła Czyżyńskiego*, który jak ufam, pomoże w dojrzałym przeżyciu *Roku Wiary*, czasu adwentowego oczekiwania i radości z narodzin Zbawiciela. Niech Nowonarodzony Jezus, *Odkupiciel Człowieka*, obdarza Was, Drodzy Czytelnicy, błogosławieństwem i łaską, niech prowadzi z ufnością w Nowy 2013 Rok!

ks. proboszcz

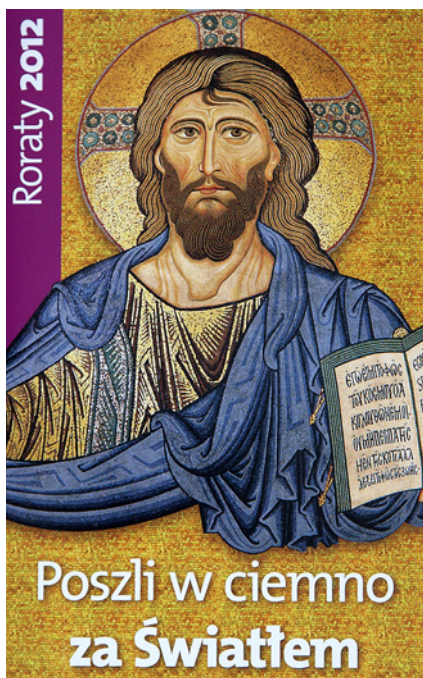
Redakcja czasopisma *Apostoł Czyżyński* zaprasza wszystkich chętnych do współpracy przy jego powstawaniu

Adwent 2012

ADWENT: jest to okres liturgiczny, rozpoczynający nowy rok kościelny. Poprzedza święta Bożego Narodzenia i przygotowuje na przyjście Chrystusa w liturgii Bożego Narodzenia oraz przy końcu świata. Obejmuje cztery kolejne niedziele poprzedzające Boże Narodzenie, a kończy się w Wigilię Bożego Narodzenia. Jest to czas radosnego oczekiwania na spotkanie z Panem i przygotowania się do niego przez pokutę i oczyszczenie. Dlatego w Adwencie Kościół zaleca powstrzymanie się od uczestnictwa w hucznych zabawach, zachęca do udziału w rekolekcjach, przystąpienie do sakramentu pokuty i pojednania.

Okres Adwentu dzieli się w liturgii na dwie wyraźne części:

- **do 16 grudnia**, kiedy czytane są teksty biblijne, zapowiadające powtórne przyjście Zbawiciela na końcu świata i przygotowujące do spotkania z Chrystusem Sędzią;
- **od 17 grudnia** zaczyna się okres przygotowania do przeżywania Tajemnicy Wcielenia Syna Bożego w liturgii świąt Bożego Narodzenia.

Roraty w naszej parafii Poszli w ciemno za ŚWIATŁEM!!!

Nieodzownym elementem przeżywania Adwentu jest Msza św. ku czci Matki Bożej – Roraty, we wszystkie dni Adwentu (w naszej parafii codziennie, z wyjątkiem niedziel, o godz. 6.30). Roraty w tym szczególnym roku – Roku Wiary – chcemy przeżywać, wpatrując się w Świętych. Uczestnicy Rorat będą poznawać ich drogę wiary.

Na Msze św. roratnie zapraszamy w sposób szczególny wszystkie dzieci wraz z rodzicami. Pierwszego dnia Rorat dzieci otrzymają dużą planszę z wizerunkiem Pana Jezusa. W kolejne dni będą wraz ze świętymi wędrować po drodze wiary i otrzymywać obrazki z wizerunkami świętych, które będą przyklejać na planszę.

Jak zakończy się ta droga? – o tym trzeba przekonać się samemu, uczestnicząc w Roratach!!! Nie bójmy się iść w ciemno za ŚWIATŁEM.

Na Roraty, jak każdego roku, prosimy, aby dzieci przychodziły z lampionami, a także przynosiły kolorowe serca, podpisane swoim imieniem, nazwiskiem i klasą, do której chodzą. Serduska te, na zakończenie Mszy św. (z wyjątkiem niedziel) będą losowane, a wylosowana dwójka dzieci zabierze do domu figurkę Matki Bożej Niepokalanie Poczętej. W tym roku będą losowane dwie figurki Maryi, tak, aby więcej dzieci mogło cieszyć się radością zabrania Matki Bożej do swojego domu.

Gorąco zapraszamy dzieci, rodziców, młodzież i dorosłych do udziału w Roratach.

ks. Wojciech Wasztyl

Pomódlmy się...

Pomódlmy się w Noc Betlejemską,
W Noc Szczęśliwego Rozwiązania,
By wszystko się nam rozplątało,
Węzły, konflikty, powikłania.
Aby się wszystkie trudne sprawy
Porozkręcały jak supełki,
Własne ambicje i urazy
Zaczęły śmieszyć jak kukielki.
I aby w nas paskudne jędze
Pozamieniały się w owieczki,

A w oczach mądre łzy stanęły
Jak na choince barwnej świeczki.
Niech anioł podrze każdy dramat
Aż do rozdziału ostatniego,
I niech nastraszy każdy smutek,
Tak jak goryla niemądrego.
Aby wątpiący się rozpląkał
Na cud czekając w swej kolejce,
A Matka Boska – cichych, ufnych –
Na zawsze wzięła w swoje ręce.

ks. Jan Twardowski

Figurka losowana na Roratach

(fot. ks. Marcin Wolczko)

Szopka bożonarodzeniowa

Ze wszystkich świąt, jakie przeżywamy w Kościele katolickim to Święta Bożego Narodzenia należy uznać za te najbardziej plastyczne. Ich współczesna oprawa zawdzięcza swą formę w dużej mierze kulturze anglosaskiej. To właśnie w niej należy upatrywać korzeni dla przedstawień św. Mikołaja w stroju skrzata a nie biskupa, czy chociażby wieszania skarpet na prezent na kominku. Takie obrazy Bożego Narodzenia są lansowane już od lat przez telewizję czy supermarkety, które zaraz po Wszystkich Świętych zawieszają gwiazdkowe dekoracje. Warto jednak uzmysłowić sobie, że istnieją w naszej kulturze zupełnie inne elementy Świąt Bożego Narodzenia, które swą tradycją sięgają bardzo odległych czasów. Jednym z nich jest szopka bożonarodzeniowa. Szopka słusznie kojarzy się z postacią św. Franciszka z Asyżu. To właśnie św. Franciszek jako pierwszy zaranżował tę formę przedstawienia wydarzeń związanych z narodzeniem Jezusa Chrystusa. Miało to miejsce w roku 1223 w Greccio. Była to tzw. żywa szopka.

Na przestrzeni wieków idea ta zaczęła przybierać bardzo różne formy i tak szopka została spopularyzowana, jako teatr lalek – ruchomych bądź nieruchomych – przedstawiający zdarzenia związane z ewangeliczną lub ludową tradycją Bożego Narodzenia. Istnieją odmiany szopki, tradycyjne dla danych krajów czy narodowości. Do najbardziej znanych należą: szopka neapolitańska, dla której scenerią jest architektura Neapolu bądź krajobraz jego okolicy, jak również znacznie bliższe nam szopki krakowskie, które w swoim założeniu nawiązują do architektury zabytków Krakowa, cechując się bogatym zdobnictwem, posiadają zwykle kilka kondygnacji oraz wieże.

Z tradycją wykonywania szopek wiąże się również konkursy na najładniejszą, najbardziej oryginalną szopkę organizowane rokrocznie w okresie bożonarodzeniowym. W tym roku również w naszej parafii odbędzie się konkurs na najładniejszą szopkę. Zachęcamy do uczestnictwa!

Delfina Kościółek

Na zdjęciu: Szopka krakowska, Bronisław Pięćlik, MHK, 1998 (źródło: www.wikipedia.org/wiki/Szopki_krakowskie)

UWAGA! UWAGA! UWAGA!

OGŁASZAMY KONKURS NA NAJPIĘKNIEJSZĄ SZOPKĘ CZYŻYŃSKĄ!

Parafia św. Judy Tadeusza i redakcja *Apostoła Czyżyńskiego*, a zwłaszcza „*Kącik dla dzieci*”, zapraszają do udziału w konkursie wszystkie dzieci i młodzież wraz z rodzinami.

Spróbujcie zaprojektować i własnoręcznie wykonać szopkę. Stwórzcie godne miejsce dla przedstawienia wielkiej tajemnicy Narodzin Syna Bożego i przeżyjcie wyjątkowe przygotowanie do świąt! Wspólna praca jednoczy, a piękna szopka uczy, bawi i wzrusza.

Zapraszając Was do konstruowania szopek, odwołujemy się do wielowiekowej tradycji rozpoczynającego się okresu bożonarodzeniowego. Mamy nadzieję, że nasz konkurs na stałe zagości w czyżyńskiej parafii i będzie sprawiał wiele radości i satysfakcji uczestnikom, organizatorom i wszystkim parafianom.

Zainteresowanych szczegółowymi informacjami i regulaminem konkursu zapraszamy na stronę naszej parafii: www.parafiaczyzyny.pl. Informacje można znaleźć również na plakatach umieszczonych w gablocie przed kościołem lub u ks. Wojciecha Wasztyla opiekującego się konkursem.

Serdecznie zapraszamy do udziału wszystkie dzieci i młodzież wraz z rodzinami.

Redakcja *Apostoła Czyżyńskiego*

Przed kolędą w naszej parafii...

Po przeżyciu adwentowego oczekiwania, w atmosferze bożonarodzeniowej radości, zgodnie z piękną polską tradycją, pragniemy odwiedzić wszystkich naszych parafian w ramach kolędowej wizyty duszpasterskiej.

Pragniemy przede wszystkim przynieść do Waszych domów Boże błogosławieństwo, wspólnie się pomodlić w Waszych intencjach, a także chociaż chwilę porozmawiać. Dla nas to rzadka, radosna okazja do nawiązania bezpośrednich kontaktów z szerszym gronem parafian. Liczymy na Waszą otwartość i życzliwe przyjęcie.

Wizytę duszpasterską zwykle rozpoczynamy po Świętach, 27 grudnia i staramy się zakończyć ją przed Świętem Ofiarowania Pańskiego, czyli 2 lutego.

Harmonogram kolędy (rejon, dzień, godzina rozpoczęcia, osoba duszpasterza) zostanie wcześniej podany w **gablocie przed kościołem** i umieszczony **na stronie internetowej** naszej parafii. Kilka dni wcześniej ministranci lub lektorzy, którzy w danym rejonie będą chodzić z księdzem, rozniosą kartki z informacjami o terminie i przybliżonej godzinie odwiedzin kapłana.

Jeśli komuś zaproponowany termin lub godzina nie będzie odpowiadać, może to zgłosić roznoszącym kartki i zaproponować dogodną dla siebie godzinę kolędy. Może to być np. w tym samym dniu przed rozpoczęciem odwiedzin lub po zakończonej w danym dniu kolędzie. Można także podejść bezpośrednio do księdza i ustalić dogodny, inny termin duszpasterskich odwiedzin.

Jeśli wiemy już, kiedy odwiedzi nas kapłan, to oczekując na niego, starajmy się stworzyć religijną i świąteczną atmosferę w naszym domu. Przede wszystkim prosimy o obecność – w miarę możliwości – całej rodziny, o przygotowanie krzyża, wody święconej i zapalonych świec. Jeśli w rodzinie są dzieci czy młodzież, to niech wcześniej przygotują i położą na stole zeszyty do nauki religii oraz indeksy. Wodę święconą można wziąć wcześniej z kościoła albo powiedzieć ministrantom, że jej nie mamy, przed przyjściem księdza do mieszkania. Jeśli przy okazji kolędy chcemy poświęcić np. nowe mieszkanie lub jakieś dewocjonalia (religijne pamiątki), poprośmy o to kapłana.

W duchu radości i wdzięczności za „kolędowe spotkanie”, w niedzielę 3 lutego, wszystkie Msze Święte będziemy sprawować w intencjach rodzin z naszej parafii. Serdecznie na nie już teraz zapraszamy, by wspólnie dziękować Bogu za zbawienie, otrzymane od Niego dary i prosić o potrzebne łaski na cały 2013 rok.

Duszpasterze

Tak bowiem Bóg umiłował świat, że Syna swego Jednorodzonego dał, aby każdy, kto w Niego wierzy, nie zginął, ale miał życie wieczne (J 3,16)

DRODZY PARAFIANIE!

Niech narodzony Jezus Chrystus będzie Waszą największą radością!
Niech otwiera Wasze serca: na wiarę, która rozświecła mroki tego świata,
na nadzieję, która dodaje sił w pielgrzymce do nieba
i na miłość, która umacnia w czynieniu dobra.

Wszystkim Wam, Drodzy Parafianie,
życzymy zdrowych, rodzinnych i spokojnych Świąt
Bożego Narodzenia oraz obfitości Bożego błogosławieństwa
w nadchodzącym Nowym Roku 2013.

*Duszpasterze parafii św. Judy Tadeusza
w Krakowie – Czyżymach*

Peregrynacja Obrazu Jezusa ufam Tobie oraz relikwii św. Faustyny i bł. Jana Pawła II w parafii św. Judy Tadeusza w Krakowie – Czyżynach 18/19 marca 2013 r.

MIŁOSIERNIE ŹRÓDŁEM NADZIEI

16 października 2011 r. rozpoczęła się w Archidiecezji Krakowskiej peregrynacja Obrazu Jezusa Miłosiernego oraz relikwii Apostołów Miłosierdzia: św. Faustyny i bł. Jana Pawła II.

Ks. Kard. Stanisław Dziwisz, w liście na rozpoczęcie peregrynacji napisał: „Archidiecezja Krakowska, wierna bł. Janowi Pawłowi II, podejmuje wielki trud peregrynacji obrazu Jezusa Miłosiernego do wszystkich parafii, przyjmując nabożeństwo do Bożego Miłosierdzia jako znak nadziei dla każdego człowieka, dla wszystkich rodzin i wspólnot, dla wielkiej rodziny dzieci Bożych. Dziś św. Siostra Faustyna i bł. Jan Paweł II stoją obok obrazu Jezusa Miłosiernego w swoich relikwiach, jako świadkowie wielkiej miłości Boga do człowieka, ukazując nam możliwości odnowy duchowej człowieka i stosunków społecznych. Zachęcają nas, byśmy odważnie przyjęli miłosierdzie przez zbliżenie się do sakramentu pokuty i otwarcie na Chrystusa w Komunii Świętej. Niech owocem peregrynacji będzie odnowienie lub utworzenie zespołów charytatywnych w parafiach, które będą nieść konkretną pomoc potrzebującym.

Nie spocznie ludzkość, dopóki nie zwróci się do Bożego Miłosierdzia! Niech te słowa zapisane w Dzienniczku św. Siostry Faustyny i wielokrotnie powtarzane przez bł. Jana Pawła II, będą zachętą do otwarcia naszych umysłów i serc na głos Bożego Miłosierdzia” (Kraków, 14.09.2011 w Święto Podwyższenia Krzyża Świętego).

Do dobrego przeżycia Peregrynacji Obrazu Jezusa Miłosiernego chcemy przygotować się przez misje parafialne, które będziemy przeżywać w czasie Wielkiego Postu w przyszłym roku, dokładnie w okresie od 4. do 5. niedzieli Wielkiego Postu (10-17 marca 2013 r.). Misje będą prowadzić OO. Paulini. Pragnę przypomnieć, że ostatnie misje w naszej parafii odbyły się w Wigilię Roku 2000, w dniach od 13 do 20 czerwca 1999 r. Misjom przewodniczyli Księża Sercanie.

Misje parafialne są zawsze czasem szczególnej łaski, jakiej Bóg udziela człowiekowi przez słuchanie Słowa Bożego, przeżycie sakramentu pokuty i podjęcie odnowy duchowej.

Ufam, że czas rekolekcji i nawiedzenia stanie się dla każdego z Parafian ważnym momentem refleksji, zastanowienia się, dokonania rachunku sumienia i podjęcia skutecznej poprawy, jeśli człowiek popełnił błąd życiowy lub poszedł drogą złą. Już dzisiaj pragnę Wam życzyć, Drodzy Parafianie, aby spotkanie z tajemnicą Bożego Miłosierdzia stało się okazją do przemiany życia, szansą do pojednania z Bogiem w naszych rodzinach, relacjach sąsiedzkich, w szkole i w pracy.

O owoce dobrze przeżytych Misji Świętych musimy się jednak gorliwie i wytrwale modlić. Już dzisiaj proszę o dar modlitwy w tej intencji wszystkich w naszej wspólnocie parafialnej: małżonków, rodziny, ludzi chorych i cierpiących, samotnych, młodzież, dzieci. Niech ofiarowany za Misję: Różaniec, Koronka do Miłosierdzia Bożego, Komunia św., cierpienia, inne modlitwy i postanowienia, wyproszą obfitość Bożego błogosławieństwa na te szczególne, święte dni, które będziemy przeżywać.

W czasie tegorocznej wizyty duszpasterskiej, kolędy, księża z naszej parafii pozostawią w każdej rodzinie, która otworzy przed nimi drzwi swojego domu, program Misji, Peregrynacji i Wielkiego Tygodnia. Niech w ten sposób te wielkie dzieła Boże, które będziemy wspólnie podejmować i przeżywać, już teraz staną się obecne w rodzinach naszej parafii i będą inspiracją do gorliwej modlitwy o Boże błogosławieństwo i dar przemiany serc.

ks. proboszcz

MODLITWA O DOBRE OWOCE MISJI ŚWIĘTYCH I NAWIEDZENIA JEZUSA MIŁOSIERNEGO W PARAFII

Na podstawie Dzienniczka 163

Miłosierny Jezu, spraw, aby czas Misji Świętych
i Nawiedzenia Twego świętego wizerunku w naszej parafii
przyniósł obfite owoce w życiu każdego człowieka
i wszystkich rodzin.

Spraw, abyśmy całkowicie przemieniali się
w miłosierdzie Twoje
i byli żywym odbiciem Ciebie, o Panie;
niech ten największy przymiot Boga,
to jest niezgłębione miłosierdzie Jego,
przejdzie przez nasze serce i duszę do bliźnich.

Dopomóż nam, aby oczy nasze były miłosierne,
byśmy nigdy nie podejrzewali i nie sądzili
według zewnętrznych pozorów,
ale dostrzegali to, co piękne w duszach bliźnich
i przychodzili im z pomocą.

Dopomóż nam, Panie, aby słuch nasz był miłosierny,
byśmy skłaniali się do potrzeb bliźnich,
by uszy nasze nie były obojętne na bóle i jęki braci.

Dopomóż nam, Panie, aby język nasz był miłosierny,
byśmy nigdy nie mówili ujemnie o bliźnich,
ale dla każdego mieli słowo pociechy i przebaczenia.

Dopomóż nam, Panie, aby ręce nasze były miłosierne
i pełne dobrych uczynków,
byśmy umieli czynić dobrze bliźniemu,
a na siebie przyjmować cięższe i bardziej mozolne prace.

Dopomóż nam, aby nogi nasze były miłosierne,
byśmy zawsze spieszyli z pomocą bliźnim,
opanowując swoje własne znużenie i zmęczenie.
Odpocznienie nasze niech będzie w służbie bliźnim.

Dopomóż nam, Panie, aby serce nasze było miłosierne,
byśmy współczuli ze wszystkimi cierpieniami bliźnich,
byśmy nigdy nie odmówili serca nikomu,
nawet tym, którzy nadużywać będą naszej dobroci.

Miłosierny Jezu, przemień nas w siebie,
bo Ty wszystko możesz. Amen.

*Święta Siostra Faustyno, módl się za nami.
Błogosławiony Janie Pawle II, módl się za nami.*

*Krzyż misyjny przed kościołem
św. Judy Tadeusza*

Tabliczka na krzyżu misyjnym

(fot. ks. Marcin Wolczko)

**Czcigodni Duszpasterze,
Drodzy Bracia i Siostry
Parafii św. Judy Tadeusza w Krakowie – Czyżynach**

W Archidiecezji Krakowskiej Rok Wiary zbiega się opatrnościowo z Peregrynacją Kopii Obrazu Pana Jezusa Miłosiernego wraz z relikwiami św. Faustyny i bł. Jana Pawła II. W parafii św. Judy Tadeusza w Krakowie – Czyżynach to szczególne doświadczenie duchowe przeżyjemy podczas misji wielkopostnych i w samą uroczystość Nawiedzenia, tj. w dniach 10-19 marca 2013 roku. Wiara rodzi się z tego, co się słyszy, tym zaś, co się słyszy, jest słowo Chrystusa (Rz 10,17).

To nasze wielkopostne pochylenie się nad Słowem Bożym ma nas otworzyć na przyjęcie Jezusa Chrystusa – Drogi, Prawdy i Życia. Świadomi, że bez wiary nie można podobać się Bogu (Hbr 11,6) będziemy całym sercem przyjmować Kerygmat Kościoła aby z miłością odpowiedzieć na Boże wezwanie do pełni szczęścia w niebie. Misjonarze często głoszą, że w czasie misji niebo jest otwarte nad parafią i źródło Bożych łask spływają na wiernych. To rzeczywiście czas łaski, czas słuchania i nauczania, będącego przejawem najwyższej troski pasterskiej o zbawienie Ludu Bożego. Homilie i katechezy zostaną dopełnione licznymi celebracjami liturgicznymi, których celem będzie pogłębienie sakramentalnych więzi z Jezusem Chrystusem i Kościołem.

W poczuciu odpowiedzialności za nasze życie i zbawienie zapraszamy się wzajemnie do udziału w Misjach Świętych. W Roku Wiary polecamy się orędownictwu św. Faustyny, apostołki Miłosierdzia Bożego i bł. Jana Pawła II, któremu powierzamy szczególnie wszystkie rodziny Waszej Parafii. Miłość człowieka oraz konieczność bronienia go w obliczu zamachów na świętość życia ludzkiego to główne przyczyny troski bł. Jana Pawła II o małżeństwo i rodzinę. Niepokalanej Matce Maryi oddajemy dzieci i młodzież całej parafii a także wszystkich samotnych, starszych i chorych. Św. Tadeusza, patrona spraw trudnych, prosimy o wstawienictwo za tymi, którzy się zagubili w wierze, zaniedbali życie z Chrystusem i żyją jakby Boga nie było. Polecamy nasze Misje św. Waszej wielkiej modlitwie w rodzinach, wspólnotach i osobistej. Z nadzieją na radosny czas głoszenia Słowa i świadectwo wiary, która jest poręką tych dóbr, których się spodziewamy, dowodem tych rzeczywistości, których nie widzimy (Hbr 11,1) całym sercem wraz z Waszymi Duszpasterzami zapraszamy do udziału w Misjach Świętych.

Ojcowie Paulini

Relikwie bł. Jana Pawła II i św. Faustyny
(fot. Tadeusz Warczak)

Odpust parafialny ku czci św. Judy Tadeusza, 28 października 2012 r. (fot. ks. Marcin Wolczko)

Odpust parafialny ku czci św. Judy Tadeusza w Krakowie – Czyżynach 28 października 2012 r.

W tym roku parafialne święto – dzień naszego Patrona św. Judy Tadeusza, 28 października, wypadł dokładnie w niedzielę. Parafia czyżyńska nie pamięta już jednak Odpustu, który przeżywałaby w tak śnieżnej aurze. Wokół było białe jak na Boże Narodzenie. Nie sposób było nie odnieść wrażenia, że św. Juda Tadeusz zamienił się na rolę ze św. Marcinem i to on „wjechał do Czyżyn na białym koniu”. I gdyby nie szczególna atmosfera, która zawsze towarzyszy naszym parafialnym obchodom, gdyby nie żwawe i radosne dźwięki trąbek i instrumentów wszelakich, którymi uraczyła wszystkich „nasza” Orkiestra Dęta z Zielonek – z powodu chłodu i zimowego krajobrazu nastroje byłyby raczej nostalgiczne, bo oto namacalnie dała o sobie znać najśrodsza z pór roku...

Mimo jednak, że pogoda sprawiła nam nie lada niespodziankę, świętowaliśmy ten wielki dzień bardzo uroczyście. Kulminację stanowiła suma odpustowa sprawowana przez Ks. Prałata Zbigniewa Gerle, który wiele lat temu był naszym proboszczem. Jak to już zwyczajem czyżyńskim bywa, w Mszy Świętej

brało udział wielu kapłanów z całego Dekanatu Mogińskiego oraz zaproszeni goście, a podniosły charakter uroczystości podkreśliła przygotowana specjalnie na ten dzień wspaniała muzyka.

Homilię wygłosił O. Bogdan Waliczek z Zakonu OO. Paulinów, który w przyszłym roku będzie prowadził Misję Świętą w naszej parafii. W szczerych i ciepłych słowach wyraził on swą radość z bycia z nami w tym szczególnym dniu i zaapelował, abyśmy w Roku Wiary jeszcze bardziej świadczili o niej we wszystkich środowiskach, w których na co dzień przebywamy, abyśmy się wiary nie wstydzieli, ale byli z niej dumni. W czasach kryzysu wartości i ataku na Kościół i ludzi wierzących tak w polityce, jak i w środkach masowego przekazu,

te słowa stały się dla nas wyjątkowym wsparciem i znakiem jedności. Serdecznie dziękujemy i zapraszamy...

Szczęśliwie ani opady śniegu, ani zimny wiatr nie zakłóciły uroczystej procesji eucharystycznej i mogliśmy ją tak licznie odprawić, zabierając ze sobą wszystkie feretrony i sztandary. Po niej natomiast, gdy już otrzymali-

śmy Boże Błogosławieństwo, dzięki towarzyszącej nam Orkiestrze jeszcze bardziej wzniosłe i dumnie cała parafia mogła zaśpiewać hymny „Ciebie Boga wystawiamy” i „Boże, coś Polskę”.

I kiedy wychodziliśmy z kościoła, w naszych oczach nie było już wcześniejszej jesienno-zimowej melancholii – na naszych twarzach widać było tylko czystą radość i nadzieję, których Święty Juda Tadeusz nie zapomniał wlać w nasze serca. Bo Odpust to nie tylko kolorowe kramy pełne słodczy, zabawek i dmuchanych baloników, to nawet nie odświętnie ustrojona świątynia, ale to szczególnie stan ducha, którego człowiek zawsze może doświadczyć, jeśli tylko odpowiednio się do tego przygotowuje...

Ewa Jędras

„Bo piękno na to jest...” czyli rzecz o chórze w czyżyńskiej parafii

Co tydzień w środę, każdy z nas – chórzystów tak planuje dzień, aby po wieczornej Mszy Świętej zawsze móc oddać się swej największej życiowej pasji – śpiewaniu. Od pierwszej próby, tamtego mroźnego listopadowego wieczoru, minęło już czternaście lat, a ja wciąż jeszcze słyszę tamtą radość w głosie Roberta, kiedy do mnie mówi: Wiesz, że na chór przyszło mi aż jedenaście osób?! Może to dzisiaj brzmi dziwnie, ale wtedy cieszyliśmy się właśnie z takich drobiazgów...

**„Bo nie jest światło, by pod korcem stało,
ani sól ziemi do przypraw kuchennych...”**

Tak zaczynaliśmy – nieliczni, „surowi”, „nieświadomi muzycznie”, może i nieco zagubieni w poszukiwaniu „czegoś dla siebie”. O tym, że możemy tworzyć sztukę, nikt z nas wtedy nie myślał. To stało się samo, a zaczęło się w chwili, gdy, nie bez udziału naszej wiary, jak to wzniosłe określa pan Andrzej, *sam Pan Bóg, poprzez sytuacje życiowe, wybrał miejsce, gdzie chciał nas mieć*. A wtedy my – czy to ci „czynni parafianie”, już zaangażowani w różne grupy, czy ci po prostu głęboko wierzący, czy też i tacy, którzy swojego miejsca w czyżyńskim Kościele nigdy wcześniej nie szukali – wspólnie odpowiedzieliśmy na powołanie do tego, aby służyć Bogu i ludziom swoim talentem, zapałem i miłością do muzyki.

**„Tyle o pięknem człowiek wie i głosi
– choć każdy w sobie cień pięknego nosi”**

Każdy z nas ofiarował chórowi taki „kapitał początkowy”, jaki miał. Dzisiaj różnie to wspominamy: *Byliśmy tacy, co to nie umieją śpiewać, ale lubią* – mówi Halina – *już spodziewałam się, że zostanę odesłana do domu...* – dodaje.

Śpiewałam w chórze przez cały okres szkoły średniej. W konkursie w Filharmonii Krakowskiej nasz chór zajął II miejsce – z radością oznajmia pani Maria.

Zawsze gdzieś śpiewałam... w scholi, w chórze szkolnym, w Zespole Pieśni i Tańca... – podkreśla Magda.

I tak – z doświadczeniem muzycznym czy bez, śpiewaliśmy zwyczajnie z potrzeby serca, wybierając tę, jak twierdzi Jadzia, *najbardziej przyjemną formę modlitwy*. Bo w muzyce, poprzez nadane dźwiękom emocje, jest trochę tak jak w szczerej spowiedzi, gdy wyznaje się Bogu, kim jestem, co czuję i czy tym, co mną kieruje, jest dobro, czy może coś innego...

Wspólny śpiew nas ożywił, ubogacił, otworzył na innych, nauczył współpracy. Lata uczenia się go „od

podstaw” uczyniły z nas chór, którym dziś jesteśmy. Przez te lata Robert – nasz dyrygent – podarował nam część swą pasji, wiedzy i cierpliwości.

„Cóż wiesz o pięknem?... Kształtem jest Miłości”

Ci ludzie są częścią mojego życia, ... jak rodzina – słyszymy od Roberta. *Jesteśmy gronem prawdziwych przyjaciół, możemy na siebie liczyć* – mówią inni. Jakkolwiek możemy się dziś nazywać – staliśmy się wspólnotą, dla której każda próba, każdy razem spędzony czas to, jak określa pan Tadeusz, *zawsze radosne spotkanie podobnie czujących osób*. I wystarczy tylko na nas spojrzeć, by dostrzec, ile dajemy sobie szczęścia i jak bardzo cieszymy się z chwil, gdy możemy wspólnie bawić się, świętować sukcesy czy ważne wydarzenia z naszego życia. Tym entuzjazmem dzielimy się z innymi za każdym razem, gdy śpiewem uświetniamy Eucharystię i koncertujemy w parafii czy też w innych miejscach, których w naszej historii już trochę się uzbierało.

W serdecznej atmosferze, którą udało nam się stworzyć na chórze, łatwiej jest także przeżywać wiarę. Odkąd razem śpiewamy, stała się ona głębsza, a „oswojenie” muzyki zacieśniło więź z parafią i uczyniło nas bardziej świadomymi uczestnikami liturgii. Dzięki naszej pracy i głębokim doświadczeniom duchowym, które ze sobą niesie, możemy jeszcze pełniej realizować nasze powołanie. *Śpiew w kościele jest czymś, z czego płynie tylko dobro* – twierdzi pani Maria, która dołączyła do nas od niedawna. Bo my, dając chwilę radości, wzruszenia czy refleksji, podkreślając piękno treści religijnych tekstów, przybliżamy człowiekowi Boga. Czasem, by na nowo odkryć w sobie miłość do Niego, wystarczy zacząć od miłości... do muzyki. To w tym jest największa chwała dla Stwórcy i prawdziwy sens naszej pracy, gdy ktoś, słuchając nas, choć przez moment zastanowi się nad tym, co w życiu najważniejsze i przyjrzy swoim relacjom z Bogiem i z drugim człowiekiem. Może właśnie tak odnajdzie swe miejsce w Kościele...

„Gdzie słyszysz śpiew, tam idź. Tam dobre serca mają. Żli ludzie, uwierz mi, ci nigdy nie śpiewają.” (J. W. Goethe)

Chór parafii św. Judy Tadeusza w Krakowie – Czyżynach (fot. ks. Marcin Wolczko)

**„Kto kocha – małe temu ogromnieje
i lada promyk zolbrzymia nadzieje”**

Tyle pasji i energii oddajemy naszemu chórowi, tak wiele zaangażowania wkładamy w dopracowanie każdego utworu. I choć przynosi to wspaniałe efekty i ogromną satysfakcję, to jest ona – stwierdza pan Tadeusz – wciąż o wiele za małą, żeby pełną.

Z prawdziwą radością przyjmujemy fakt, że nasz zespół systematycznie się powiększa i serdecznie witamy wszystkich nowych chórzystów. Wraz z nimi pojawiają się też nowe plany, pragnienia i oczekiwania co do naszego rozwoju. Chcielibyśmy, aby było nas jeszcze więcej, gdyż, jak zauważa Małgosia, *każdy głos jest inny, cenny i potrzebny – wzbogaca nasz śpiew*. Dlatego tym wszystkim, którzy umieją i pragną śpiewać, lecz wciąż zastanawiają się, czy podjąć to wyzwanie, chcemy powiedzieć: „warto spróbować”, ponieważ – przekonuje Irenka – *zawsze można brzmieć ładniej i mocniej dzięki Waszym głosom*.

Sami również stawiamy naszej dalszej pracy wiele zadań. Wszyscy jesteśmy zgodni co do tego, że aby przyciągnąć innych do włączenia się w naszą wspólnotę, musimy śpiewać jeszcze częściej – najlepiej w każdą niedzielę i wszystkie ważne dla parafii dni. Wielkim pożytkiem dla muzycznej „oprawy” Mszy Świętych w naszym kościele będzie to, jeśli więcej osób z chóru

włączy się do śpiewania psalmów, nie tylko w święta, lecz także w tygodniu. *Moglibyśmy więcej wyjeżdżać na łono natury i dla relaksu pośpiewać coś niekościelnego – marzą nasi doświadczeni chórzysci. W przyszłym roku piętnastolecie, powinniśmy w końcu jakoś się nazwać – niecierpliwą się nasze nowe koleżanki. Ogłosimy konkurs, może ktoś z Parafian miałby pomysł na nazwę dla naszego chóru?* – proponuje Magda.

To tylko niektóre z sugestii, jakie padają w „czyżyńskich chórzystów swobodnych rozmowach”, ale nie sposób im nie przyklasnąć, zwłaszcza, jeśli chcemy się rozwijać i iść do przodu. Wszak – zaznacza pani Teresa – *najbardziej szczęśliwi jesteśmy, gdy to, co robimy podobna się Bogu i ludziom – „bo piękno na to jest, by zachwycało do pracy – praca, by się zmartwychwstało”*.

Ewa Jędras

(cytaty: „Promethidion” C. K. Norwid)

**Próby naszego parafialnego Chóru
odbywają się w każdą środę
o godz. 19⁰⁰
w sali na plebanii
Serdecznie zapraszamy!!!**

Czyżyńscy lektorzy

Liturgiczna Służba Ołtarza gromadzi chłopców z naszej parafii, którzy służą przy ołtarzu. Chłopcy dzielą się na dwie grupy – ministrantów i lektorów. Ci pierwsi rozpoczynają swoją służbę od 10. roku życia, drudzy natomiast formację rozpoczynają najczęściej po przyjęciu sakramentu bierzmowania. Właśnie lektorzy mają możliwość czytania na Mszy Świętej, przygotowania i prowadzenia modlitwy powszechnej i rzadko (choć ostatnimi czasy coraz częściej) śpiewania psalmu responsoryjnego. Oprócz tego w czasie procesji niosą krzyż, świece. Ubrani są w białe długie alby. Kilka lat temu (na początku współpracy z ks. Michałem Leśniakiem) zrezygnowano z ubioru złotych dalmatyk na specjalne uroczystości, z powodów zmiany przepisów liturgicznych.

W czasie większych uroczystości osobą odpowiedzialną za całą służbę ołtarza jest ceremoniarz. Jest on swoistym dyrygentem. To od niego zależy, czy pięknie przygotowana asysta dobrze wypadnie. Warto przyjrzeć się tej grupie, często niedocenianej.

Czyżyńska posługa

Nasza wspólnota lektorska liczy około 25 członków. Najmłodsi 16-latkowie, przygotowują się do błogosławieństwa w Katedrze Wawelskiej. Najstarsi 27-latkowie, ze łzami w oczach wspominają już wspaniałe studenckie czasy, pracując, a w wolnych chwilach uczestnicząc w spotkaniach i wyznaczonych Mszach. Jak w każdej grupie, posiadamy przewodniczącego, nazywanego przez nas prezesem. Jest

on wybierany co roku – najczęściej na pierwszym spotkaniu. Czasami „kadencja” prezesa zostaje automatycznie przedłużona. Od 2 lat wszystko nadzoruje Piotr Knop. Spotkania formacyjne odbywają się raz na 2 tygodnie. Ustalamy wtedy wszystkie sprawy bieżące, wraz z naszym opiekunem (obecnie jest nim, po ks. Michale Leśniaku i ks. Dariuszu Ostrowskim, ks. Wojciech Wasztyl).

Gdzie i kiedy można spotkać lektora?

Czasami słyszymy na kolędzie: „Pełno was w święta, a tak to nie ma nikogo. Kiedy można spotkać lektora?!” Warto przyjrzeć się tej kwestii. Każdy z nas ma za zadanie uczestniczyć raz w tygodniu w dowolnie wybranej Mszy Świętej.

Zdjęcie wykonane na schodach prowadzących do salki na plebanii, 25 marca 2012 r., podczas wizytacji kanonicznej Ks. Kardynała Stanisława Dziwisza w naszej parafii. Wtedy opiekunem lektorów był ks. Dariusz Ostrowski (fot. Tadeusz Warczak)

Spotkanie z Ks. Kardynałem w salce na plebanii, 25 marca 2012 r. (fot. Tadeusz Warczak)

Zupełnie inaczej wygląda niedzielny podział. Wtedy jesteśmy wyznaczeni do 2 grup: jedną umownie nazywamy asystową, drugą programową. Ci pierwsi co niedziele o 8³⁰ przygotowują uroczyste wejście i liturgię, drudzy natomiast – przez cały rok rozpisani są na poszczególne godziny (najczęściej po 2 na każdą, oprócz 11³⁰ – bo jest to Msza św. ministrancka). Warto więc podkreślić, że około $\frac{3}{4}$ wspólnoty angażuje się w cotygodniową asystę, przez co niedzielna obecność na pozostałych Mszach wydaje się znikoma. Wyjątkami są święta. W czasie całego Triduum Paschalnego uczestniczymy w adoracjach, nosimy dary i uczestniczymy w Mszy Krzyżma Świętego, jak i w codziennych zbiórkach – pierwszej w środę o 18⁰⁰, ostatniej w Wielką Sobotę o 11⁰⁰.

Rodzinna atmosfera

To, co wyróżnia wspólnotę czyżyńskich lektorów, to bez wątpienia atmosfera. Nie tylko w czasie formacji, prób i świąt spotykamy

się we wspólnym gronie. Co roku, w pierwszy weekend września, wyjeżdżamy na przyjacielski wyjazd w góry, aby przez trzy dni poznawać się coraz lepiej. Oprócz tego jeździmy również na wycieczki wraz z naszym opiekunem. Odbывают się one średnio dwa, trzy razy w roku. Za czasów ks. Michała powstał pomysł cotygodniowej siatkówki, która odbywała się w piątek o 21⁰⁰ i cieszyła się sporą frekwencją przez około trzy lata. Niestety ostatnimi czasy, z powodu braku chęci i niknącej frekwencji pomysł upadł. Raz w tygodniu spotykamy się również w salce na grze w tenisa stołowego, jak i na pobliskim boisku, gdzie gramy w piłkę.

Chrześcijańska rywalizacja

Nasza parafia co roku zgłasza lektorów do walki w piłkę nożną halową w Diecezjalnym Turnieju o Puchar Księdza Kardynała. Niestety, nie udało nam się w ostatnich 3 latach ani raz zakwalifikować dalej. Odpadaliliśmy często na 2. miejscu (tylko zwycięzca awansuje).

Rok 2011 był wyjątkowy pod względem ligi parafialnej – zespół opierający się na lektorach, zgłoszony przez ks. Krzysztofa Polewkę, zagrał 14 spotkań z parafiami z Nowej Huty. I choć wynik sportowy nie do końca cieszy, to zdobyliśmy PUCHAR FAIR PLAY. Dla większości z nas był to pierwszy kontakt z profesjonalnym wymiarowym boiskiem i walką z ludźmi, którzy znają się na piłce i wiele wiedzą. Czasami było to bolesne zderzenie z rzeczywistością (1:7 z Kalinowem), ale czasami walczyliśmy jak równy z równym, prowadząc z takimi zespołami, jak: Arka Pana, PZU czy Ruszcza. Wielkie podziękowania kierujemy do ks. Proboszcza – Czesława Sandeckiego, bez którego pomocy udział w tych wszystkich przedsięwzięciach byłby niemożliwy – nie mówiąc już o wszelkich wycieczkach i wyjazdach. Dzięki tej pomocy w sposób bezstresowy, w przemyślej atmosferze możemy pogłębiać naszą przyjaźń i przede wszystkim przyjaźń z Bogiem.

Paweł Maślak

Wspólny bieg po zbawienie: przygotowanie

Ktoś kiedyś porównał małżeństwo do udziału w biegu maratońskim i rzeczywiście, oprócz miłości, która jest fundamentem każdego związku, potrzeba do niego **przygotowania, wytrwałości i nieustannego pokonywania własnych słabości**.

Od zakochania do miłości

Czas zakochania daje ludziom, będącym w związku, niezwykle energię i motywację do tego, by móc się zaprezentować z jak najlepszej strony. Jednak ten stan prędzej czy później musi ustąpić... i bardzo dobrze, że tak się dzieje, ponieważ dzięki temu możemy zobaczyć bardziej prawdziwy (bo mniej wyidealizowany) obraz drugiej osoby.

Nikt z nas nie podjąłby decyzji o zakupie domu czy mieszkania pod wpływem chwilowej euforii, bo tak poważną decyzję trzeba przemyśleć, omówić i sprawdzić, czy oferta rzeczywiście jest taka dobra. A przecież o ile ważniejszy jest wybór współmałżonka na całe życie oraz ojca/matki dla przyszłych

dzieci. Decyzja o zawarciu związku małżeńskiego powinna być jak najbardziej racjonalna i świadoma. Nie bez powodu ślubujemy drugiej osobie miłość, rozumianą jako troskę o dobro współmałżonka, wierność i uczciwość oraz to, że Jej/Jego nie opuścimy aż do śmierci. Tekst przysięgi odwołuje się zatem nie do zmiennych emocji, lecz do **stałości naszej woli** wyrażanej w postawie wobec żony lub męża.

Próba ogniewa

Właśnie kiedy minie początkowy stan zakochania, pojawiają się zazwyczaj trudniejsze, bardziej poważne i konkretne, tematy do dyskusji. Po tym czasie zaczynamy również wyraźniej dostrzegać wady i niedoskonałości drugiej osoby. Warto też zadbać o to, byśmy mogli zobaczyć zachowanie ukochanej lub ukochanego w zupełnie innej, niż na co dzień, sytuacji i to co najmniej przez kilka dni. My z mężem mieliśmy dwie takie okazje przed ślubem: piesza pielgrzymka z Krakowa do Częstochowy (6 dni)

oraz spływ kajakowy z krakowskiego dominikańskiego duszpasterstwa akademickiego *Beczka* (10 dni). Trud, zmęczenie, uciążliwe zmiany pogody (np. kiedy jest się całym mokrym, a do noclegu jeszcze parę godzin) i ciągłe towarzysztwo drugiej osoby (zwłaszcza w dwuosobowym kajaku, kiedy nawet po kłótni trzeba współpracować i sobie wzajemnie pomagać). To były prawdziwe sprawdziany dla naszych charakterów i naszego związku, ale dzięki tym dwóm wydarzeniom dowiedzieliśmy się na swój temat rzeczy, które ujawniłyby się w małżeństwie prawdopodobnie dopiero po paru latach. Przy okazji zweryfikowaliśmy to, czy deklarowane cechy i postawy znajdują potwierdzenie w sytuacji kryzysowej, czy nie. Taka niezwykła przygoda umożliwia też wykazanie się obu stronom – dla mnie osobiście był to przede wszystkim czas odkrywania, jak wspaniałym mężczyzną jest mój przyszły mąż i tylko utwierdziłam się w przekonaniu, że to właśnie z nim chcę spędzić resztę życia!

Trudna sztuka dialogu

Prawdziwą przyczyną rozpadu małżeństw najczęściej nie jest rozbieżność charakterów, wygaśnięcie miłości czy zdrada, lecz **brak dialogu między współmałżonkami**. To właśnie z tego powodu ludzie sobie najbliżsi stają się sobie obcy, dawne uczucie zanika, a druga osoba przestaje nas interesować. Wiedząc, jak trudną sztuką bywa rozmowa, postanowiliśmy z mężem udać się, w ramach kursu przedmałżeńskiego, do dominikanów na tzw. *Wieczory dla zakochanych*. Było to 10 niezapomnianych cotygodniowych spotkań dla narzeczonych, podczas których nie tylko mogliśmy wysłuchać doświadczeń i rad małżeństw z różnym stażem i w różnej sytuacji życiowej oraz komentarza o. dominikanina, ale

Spytano parę starszusków, jak
wytrzymali ze sobą 50 lat.
Odpowiedzieli:

"Bo widzi Pan, urodziliśmy się w czasach, kiedy jak coś się psuło, to się to naprawiało, a nie wyrzucało do kosza."

przede wszystkim mieliśmy możliwość przedyskutowania wielu bardzo ważnych kwestii zgodnie z następującymi zasadami:

Dialog – to rozmowa w prawdzie i miłości, prowadząca do spotkania osób, w której:

- 1) *sluchanie ma pierwszeństwo przed mówieniem,*
- 2) *rozumienie ma pierwszeństwo przed osądzaniem,*
- 3) *dzielenie się [swoimi odczuciami, spostrzeżeniami itp. – przyp. A.D.] ma pierwszeństwo przed dyskusją.*

Świetnym pomysłem na ułatwienie nam takiego prowadzenia rozmowy było dawanie każdej osobie w parze kartek z pytaniami lub zagadnieniami, na które należało odpowiedzieć pisemnie. Dopiero po wymienieniu się kartkami i dwukrotnym (!) przeczytaniu kartki narzeczonej/narzeczonego omawialiśmy dane zagadnienie. Dzięki temu pisząc, każdy z nas miał czas na przemyślenie danej kwestii, a konieczność dwukrotnej lektury, pozwalała opisać ewentualnym

emocjom. Choć dziś nie piszemy do siebie z mężem kartek, staramy się pamiętać, by dać sobie czas na ochłonięcie i kontynuować rozmowę dopiero, gdy negatywne emocje opadną zupełnie. Na szczęście w większości sytuacji okazuje się, że nim wrócimy do tematu, uśmiechamy się do siebie, przytulimy i okazuje się, że tak naprawdę ta wielka różniąca nas kwestia to tylko mała błahostka.

Anna Domagała

Kącik wychowawczy

Wychowanie religijne dziecka

Rodzice wierzący, którzy wychowują swoje dziecko, mają obowiązek prowadzić dzieci drogą wiary i zachęcić do głębszego życia duchowego.

Przez wychowanie religijne należy rozumieć uczenie dzieci życia wiarą na co dzień, kształtowanie świadomości, że z woli Boga żyjemy i że całe życie jest drogą do Domu Ojca. Wychowanie do miłości to wielkie zadanie i przywilej rodziców. Należy pamiętać, że nie możemy dać dzieciom czegoś, czego sami nie mamy. Niezmiernie ważne jest rozwijanie własnego życia wewnętrznego, pogłębianie wiedzy religijnej oraz modlitwa za dzieci.

Wszyscy rodzice pragną dla swoich dzieci szczęścia i życiowego sukcesu. Jest to możliwe, jeśli w życiu dzieci wypełnia się wola Boża, nie nasza. Czym innym jest sukces w oczach świata, a czym innym w oczach Pana Boga. Jeśli chcemy wychowywać dzieci po chrześcijańsku, nie powinniśmy zapominać o przykazaniu miłości, zgodnie z którym nauczymy dziecko kochać Boga, bliźniego i siebie.

W praktyce miłości bliźniego to:

- myślenie i mówienie o innych dobrze,
- czynność dla innych, chorych...,
- uprzejmość i pogoda ducha.

W dzisiejszym świecie, który staje się wrogi wierze chrześcijańskiej rodziny mają duże znaczenie, jako ogniska żywej i promieniującej wiary. W tej misji rodzinom towarzyszy łaska sakramentu małżeństwa, która pozwala rodzicom włączyć dzieci już od dzieciństwa do życia Kościoła.

Każde dziecko, jak i dorosły człowiek, ma swoją duchowość, jedyną i niepowtarzalną. Jest to Tajemnica działania Bożego w duszy człowieka. Dziecko niewiele rozumie, ale wiele czuje, ma wyraźną potrzebę Boga i tęsknotę za światem nadprzyrodzonym.

Wychowanie religijne dziecka wpływa z postawy rodziców, ich autentycznego życia wiarą, modlitwą. Jeśli dziecko widzi modlących się rodziców, zachęcone tym widokiem też będzie się modlić. Rodzice powinni uczyć dzieci od najmłodszych lat rozpoczynając dzień znakiem krzyża i pozdrowieniem Pana Jezusa, uczyć postawy dziękczynienia i oddania Bogu wszystkich trosk. Uczmy modlitwy do Anioła Stróża, aby strzegł dziecko. Pamiętajmy, że cechą dziecka jest prostota, ufność i całkowite zawierzenie rodzicom. Dziecko przyjmuje prawdy wiary bez zastrzeżeń, należy w odpowiedni sposób je tłumaczyć.

Chrystus w Ewangelii stawia dorosłym dziecko jako wzór, a nie odwrotnie. Dlaczego? Może odpowiedź pomoże nam odnaleźć świadectwo zamieszczone w czasopiśmie *Echo Maryi Królowej Pokoju* (nr 287, grudzień 2011, s. 10):

„Krzyś miał mieć operację serca. Zabieg był przewidziany na kilka godzin. Chłopca przewieziono na salę operacyjną, gdzie czekali już lekarze i osoby asystujące. Pani doktor anestezjolog podeszła do Krzysia i powiedziała: *Teraz będziesz miał operację serduszka, ale się nic nie bój, nie będziesz czuł bólu, zaśniesz. Gdy się obudzisz, będzie już po wszystkim.* Krzyś zapytał: *Jak to ja mam zasnąć teraz? Tak! Ale ja jeszcze nie pomodliłem się przed spaniem.* Rezolutnie uklękł na obydwa kolanka na stole operacyjnym, powoli i dokładnie nakreślił znak krzyża, po czym wyrażnie odmówił *Ojcze nasz...*, *Zdrowaś Mario...* i modlitwę do Anioła Stróża.

Kardiochirurg opowiada, że wszyscy obecni na sali modlili się z chłopcem. Operacja przebiegła pomyślnie, a lekarz od tego dnia już nigdy więcej nie zapomnił odmówić modlitwy przed zaśnięciem, czego nie robił przez wiele lat dorosłego życia.”

opr. Maria Tota

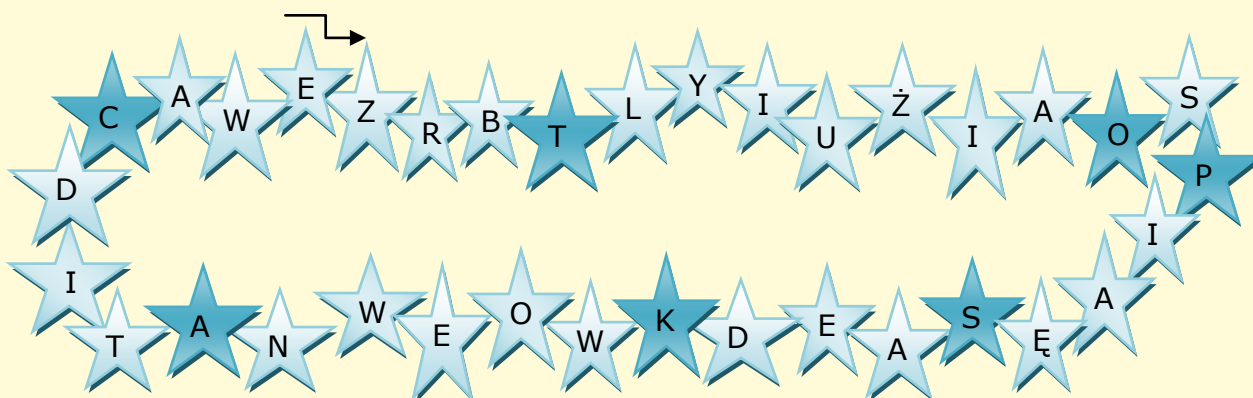

KĄCIK DLA DZIECI

1) PRZESKAKIWANKA

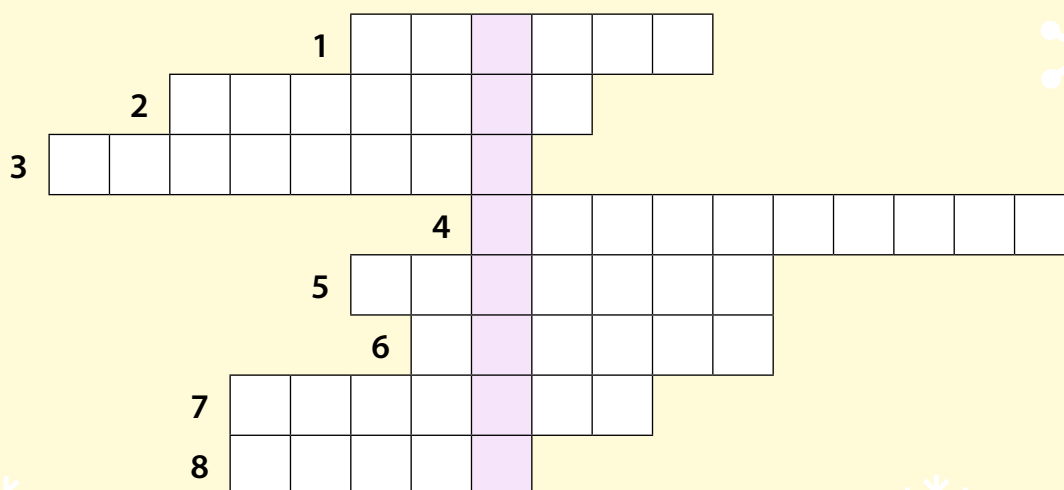
Przeskakując taką samą liczbę pól, odgadnij hasło. Strzałka wskazuje na literę, od której powinienś zacząć.

Tu wpisz hasło:

2) KRZYŻÓWKA

Rozwiązanie zadań 1. i 2. przypomni Ci o zbliżającym się, ważnym okresie roku liturgicznego. Hasło z krzyżówki przypomina o przedmiotach, które bardzo nam się przydają podczas porannych nabożeństw w tym czasie.

1. Pieśń o Bożym Narodzeniu.
2. Biskup z Miry znany z dobroczynności, jego święto obchodzimy 6 grudnia.
3. Miejscowość, w której przyszło na świat Dzieciątko Jezus.
4. Ludowa kolęda, radosna, często o pasterzach.
5. Prowadziła Mędrców ze Wschodu do miejsca narodzin Jezusa Chrystusa.
6. Pierwsza Msza św. o wschodzie słońca w okresie poprzedzającym Boże Narodzenie.
7. Drzewko - jeden z najważniejszych symboli Świąt Bożego Narodzenia.
8. Zimowy sport, chętnie uprawiany również przez Karola Wojtyłę.

Hasło:

--	--	--	--	--	--	--	--

3) POŁĄCZ W PARY

Zbliżają się Święta Bożego Narodzenia, a wraz z nimi radosny czas śpiewania kolęd i pastorałek. Przyporządkuj tytuły kolęd do właściwych fragmentów.

I „Cicha noc”

A „Chcąc się dowiedzieć tego
poselstwa wesołego,
bieżeli do Betlejem skwapliwie”.

II „Pójdźmy wszyscy do stajenki”

B „Narodzony Boży Syn!
Pan wielkiego majestatu
niesie dziś całemu światu
odkupienie win”.

III „Nie było miejsca dla Ciebie”

C „Każdy pyta, co się dzieje,
Czy nie świta, czy nie dniaje?
Skąd ta luna bije, tak miła oku?”

IV „Z Narodzenia Pana”

D „Nie było miejsca, choć szedłeś
Ogień miłości zapalić
i przez swą Mękę najdroższą
Świat od zagłady ocalić”.

V „Anioł pasterzom mówił”

E „Witaj, Dziecineczko w żłobie,
wyznajemy Boga w Tobie.
Coś się narodził tej nocy,
byś nas wyrwał z czarta mocy”.

4) POKOLORUJ

😊 KONKURS 😊 UWAGA 😊 KONKURS 😊 UWAGA 😊 KONKURS 😊

Zachęcamy naszych najmłodszych Czytelników do rozwiązywania zadań umieszczonych w „Kąciku dla dzieci”. Odpowiedzi możesz umieścić na kuponie, którego wzór podajemy poniżej. Prawidłowo wypełniony kupon powinien zawierać: imię i nazwisko, wiek i klasę, numery pytań wraz z odpowiedziami.

KUPON KONKURSOWY - KUPON KONKURSOWY - KUPON KONKURSOWY

Imię i nazwisko:

Wiek i klasa, do której uczęszczasz:

ODPOWIEDZI:

1)

2)

3) I → II → III →

IV → V →

Nie musisz wycinać kuponu, wystarczy, że przepiszesz potrzebne informacje na kartkę i złożysz ją w kościele **w niedzielę 9 lub 16 grudnia przed Mszą Świętą o godz. 11.30**, w specjalnie przygotowanym koszyczku.

Wśród dzieci, które złożą kupony **rozlosujemy nagrody w niedzielę 23 grudnia, po Mszy Świętej o godz. 11.30.**

KUPON KONKURSOWY - KUPON KONKURSOWY - KUPON KONKURSOWY

Duszpasterstwo w parafii św. Judy Tadeusza

DUSZPASTERSTWO DZIECI		DUSZPASTERSTWO DOROSŁYCH
Msza św. dla dzieci – w niedziele i święta o godz. 11³⁰ Ministranci – służą przy ołtarzu przynajmniej raz w tygodniu oraz w niedziele na wyznaczonych Mszach św.; trzy razy w miesiącu uczestniczą w zbiórkach Schola dziewcząt – spotkania w każdy poniedziałek o godz. 16⁰⁰		Akcja Katolicka – spotyka się w drugi poniedziałek miesiąca w salce na plebanii. Wcześniej o godz. 17³⁰ prowadzi modlitwę różańcową w intencji Ojczyzny i uczestniczy we Mszy św.; 28. dnia każdego miesiąca prowadzi modlitwę różańcową przed Mszą św. oraz przygotowuje asystę Chór parafialny – próby odbywają się w sali na plebanii w każdą środę w godz.: 19⁰⁰ – 20³⁰ Żywy Różaniec – zmiana tajemnic w pierwszą niedzielę miesiąca po Mszy św. o godz. 7⁰⁰ Grupa Modlitewna – prowadzi modlitwę w kościele w każdą środę w godz.: 17⁰⁰ – 18⁰⁰ Arcybractwo Straży Honorowej Najświętszego Serca Pana Jezusa – spotkania formacyjne w każdy pierwszy czwartek miesiąca o godz. 16¹⁵; prowadzenie Godziny Świętej o godz. 17⁰⁰ Rada Parafialna i Ekonomiczna – spotkania raz na kwartał Dyżur Parafialnego Zespołu Caritas – pierwsza środa miesiąca w godz.: 16³⁰ – 17³⁰ Oaza Rodzin – spotkania raz w miesiącu Grupa Niepełnosprawnych – spotkania w drugie i czwarte soboty miesiąca o godz. 15⁰⁰
DUSZPASTERSTWO MŁODZIEŻY		
Lektorzy – służą przy ołtarzu w niedziele oraz w tygodniu; raz w miesiącu uczestniczą w zbiórkach Wspólnota oazowa Ruchu Światło-Życie – spotyka się w piątki o godz. 19⁰⁰ oraz na Mszy św. w niedziele o godz. 8³⁰ Duszpasterstwo Akademickie <i>Podaj dalej</i> – wspólnota skupiająca studentów AWF i innych krakowskich uczelni. Spotyka się: • w każdy poniedziałek o godz. 20¹⁵ na Adoracji Najświętszego Sakramentu, a po niej na Mszy św. o godz. 20³⁰ • co drugą środę o godz. 20³⁰ w sali telewizyjnej w Akademiku nr 1 na AWF,		
GDY CHCESZ OCHRZCIĆ DZIECKO	GDY PLANUJESZ ŚLUB KOŚCIELNY	GDY CHORUJE KTOŚ WŚRÓD WAS
1. Wybierz dla dziecka chrześcijańskie imię. 2. Przynajmniej dwa tygodnie przed pierwszą niedzielą miesiąca przyjdź do kancelarii z aktem urodzenia i zaświadczeniem o zawarciu przez rodziców dziecka sakramentu małżeństwa (sakrament chrztu św. udzielany jest w pierwszą niedzielę miesiąca w czasie Mszy św. o godz. 13⁰⁰. 3. W przeddzień chrztu, tj. w sobotę o godz. 19⁰⁰ rodzice i rodzice chrzestni powinni wziąć udział w pouczeniu przedchrzcielnym, które odbywa się w salce na plebanii.	W kancelarii parafialnej należy przedstawić następujące dokumenty: 1. zaświadczenie z USC o braku przeszkód do zawarcia małżeństwa (ważne trzy miesiące od daty wystawienia!) lub odpis aktu o zawarciu małżeństwa cywilnego; 2. dowód osobisty; 3. świadectwo chrztu do ślubu kościelnego (ważne sześć miesięcy od daty wystawienia!); 4. indeks katechizacji ze szkoły ponadpodstawowej (lub świadectwo nauki religii oraz zaświadczenie o przyjęciu sakramentu bierzmowania); 5. dane świadków ślubu (imiona, nazwiska i adresy). Prosimy Narzeczonych, aby gdy to możliwe, ustalili telefonicznie dzień i godzinę spisania protokołu przedślubnego (najlepiej poza godzinami kancelaryjnymi)	1. Co miesiąc, w pierwszy piątek i pierwszą sobotę miesiąca kapłani odwiedzają chorych w domach. 2. W bliskim niebezpieczeństwie śmierci kapłan pospieszy z sakramentalną posługą o każdej porze dnia i nocy (należy przyjechać po księdza na plebanie lub zadzwonić na numer parafialny: 12 647 94 88). 3. Nadzwyczajni Szafarze Komunii Świętej gotowi są przynieść Najświętszy Sakrament do domu chorego w każdą niedzielę i święto (zgłoszenia – tel. parafialny 12 647 94 88). 4. W Światowy Dzień Chorego (11 lutego) w kościele odprawiana jest Msza św. za chorych i starszych z udzielaniem sakramentu namaszczenia chorych.

Parafia św. Judy Tadeusza w Krakowie – Czyżynach

ul. Wężyka 6
31-580 Kraków
tel. +48 12 647 94 88

e-mail: parafiaczyzyny@gmail.com
www.parafiaczyzyny.pl

Konto parafii: Bank Pekao S.A. oddział w Krakowie, os. Centrum B 1
Numer: 97 1240 4588 1111 0000 5492 0365

MSZE ŚWIĘTE

1. w niedziele: 7⁰⁰, 8³⁰, 10⁰⁰, 11³⁰, 13⁰⁰, 18⁰⁰

2. w święta zobowiązujące do udziału we Mszy św. (wymienione niżej), porządek Mszy św. jak w niedziele

- Świętej Bożej Rodzicielki Maryi (Nowy Rok) – 1 stycznia,
- Trzech Króli (Objawienie Pańskie) – 6 stycznia,
- Najświętszego Ciała i Krwi Chrystusa (Boże Ciało),
- Wniebowzięcie Najświętszej Maryi Panny – 15 sierpnia,
- Wszystkich Świętych – 1 listopada,
- Boże Narodzenie – 25 grudnia

3. w inne święta (wymienione niżej)

Msze św.: 7⁰⁰, 9⁰⁰, 16³⁰, 18⁰⁰

- Święto Matki Bożej Gromnicznej (Ofiarowanie Pańskie) – 2 lutego,
- Uroczystość Świętego Józefa – 19 marca,
- Środa Popielcowa,
- Uroczystość Świętych Apostołów Piotra i Pawła – 29 czerwca,
- Święto Najświętszej Maryi Panny Matki Kościoła – poniedziałek po Zesłaniu Ducha Świętego,
- Uroczystość Niepokalanego Poczęcia Najświętszej Maryi Panny – 8 grudnia

4. Msze św. w tygodniu: 6³⁰, 7⁰⁰, 18⁰⁰

5. w czasie wakacji: 7⁰⁰, 18⁰⁰

Roraty w Adwencie: 6³⁰

Spowiedź święta:

w tygodniu i w niedziele podczas każdej Mszy św.

Kancelaria parafialna:

wtorek, środa: 16⁰⁰ – 17³⁰; czwartek, sobota: 8⁰⁰ – 10⁰⁰

Biblioteka parafialna:

czwartek: 17⁰⁰ – 18⁰⁰; niedziela: 9³⁰ – 10³⁰

Poradnia Pomocy Rodzinie:

II i IV środa miesiąca: 17⁰⁰ – 18⁰⁰ – sala na plebanii

Poradnia dla narzeczonych:

I i III wtorek miesiąca: 18⁰⁰ – 19⁰⁰ – sala na plebanii

NABOŻEŃSTWA

Majowe: w tygodniu – po wieczornej Mszy św.,
w niedziele i święta – 17³⁰

Czerwcowe: w tygodniu – po wieczornej Mszy św.,
w niedziele i święta – 17³⁰

Październikowe (róžaniec): 17³⁰

Wielki Post:

Gorzkie Źale: w niedziele Wielkiego Postu – 17⁰⁰

Droga Krzyżowa: w piątki dla dzieci – 16³⁰

dla dorosłych – 17³⁰

dla młodzieży – 19⁰⁰

w niedziele Wielkiego Postu – 16⁰⁰

Pierwszy czwartek miesiąca:

Godzina Święta: 17⁰⁰ – 18⁰⁰

Pierwszy piątek miesiąca:

Spowiedź św.: rano 6³⁰ – 7³⁰; po południu 16⁰⁰ – 18⁰⁰

Msze św.: 6³⁰, 7⁰⁰, 17⁰⁰ (dla dzieci), 18⁰⁰

Pierwsza sobota miesiąca:

7⁴⁰ – adoracja Najświętszego Sakramentu

8³⁰ – Msza św. w intencji rodzin parafii, małżeństw

oczekujących dzieci, obrońców życia, tych, którzy

podjęli Dzieło Duchowej Adopcji dziecka poczętego

Nowenna do św. Judy Tadeusza:

28. dzień każdego miesiąca – 18⁰⁰

Nowenna do Matki Bożej Nieustającej Pomocy,

Msza św. z czytaniem próśb: środa – 18⁰⁰

Adoracja Najświętszego Sakramentu:

czwartek 17⁰⁰–18⁰⁰

Nabożeństwo fatimskie:

niedziela po 13. dniu: maja, czerwca, lipca, sierpnia,

września, października

18⁰⁰ – Msza św. z procesją różańcową wokół kościoła

Wieczór z bł. Janem Pawłem II: I soboty miesiąca – 21⁰⁰

Odwiedziny chorych z posługą sakramentalną:

ks. proboszcz: I piątek miesiąca w godz. 9⁰⁰ – 11⁰⁰

księża wikariusze: I sobota miesiąca w godz. 9⁰⁰ – 11⁰⁰